

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΜΕΤΡΙΩΝ

ΛΑΣΤΙΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

Το ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΩΝ ΚΡΟΥΡΚΙΩΝ

ΛΕΣΛΥ ΧΑΝΣΟΝ

ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΩΝ ΑΡΟΥΡΑΙΩΝ

(Αυτότελής περιπέτεια με τόν «ΔΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟ»)

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΓΙΑΝ. ΒΗΛΑΡΑ

ΒΙΒΛΙΟ 4
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΤΥΦΩΝ»
ΑΘΗΝΑΙ

‘Ο ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ: ‘Ο ήρωας μας Λάρρυ Στόν, πού μπλέκει σ’ έναν σκληρό αγώνα με άπιαστα όντα και έναν φοβερό κακούργο... σε μιὰ περιπέτεια άνευ προηγουμένου.

‘Ο ΤΡΙΝΚΥ: Ζεμάτος κλωσούνη και χιούμορ αγωνίζεται, όπως πάντα, δίπλα του.

‘Ο ΠΥΜ: Άρχηγός τών Λάστ και Τρίνκυ πού διευθύνει τόν αγώνα έναντίον τών νέων δυνάμεων του κακού.

‘Ο «ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΣ» ό μυστηριώδης άρχηγός του Συνδικάτου πού κινεί άόρατες τόν τρόπο.

‘Ο «ΜΠΑΚΥ» τó τρομερό όν πού ό «Μονόφθαλμος» έχει βοηθέ του.

ΣΜΟΛ, ΣΤΑΝ, ΜΠΕΝ και ΦΡΑΝΓΚΕΛ: Τά τρία τσιράκια του άόρατου «Μονόφθαλμου».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΤΥΦΩΝ»

ΓΡΗΓ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ — ΙΑΣΟΝΟΣ 41
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΟΛΥ ΧΡΥΣΑΦΙ ΚΑΝΕΙ ΦΤΕΡΑ

ΤΡΙΑ λεπτά μετά το τηλεφώνημα του σκοπού άστυφύλοκος για την κλοπή του χρυσού του τεθωρακισμένου αυτοκινήτου της Έθνικης Τροπέζης των Ήνωμένων Πολιτειών, μιὰ κατακόκκινη βολίδα σαν πύραυλος έσχισε τον άέρα κι ήρθε και προσγειώθηκε στην άτσαλένια σκέπη του αυτοκινήτου. Ο άστυφύλακας τραβήχτηκε έκπληκτος καθώς ή κόκκινη βολίδα άρχισε να γίνεται άνθρωπος. Και αυθόρμητα έφερε το χέρι του στο πιστόλι που είχε στη μέση του.

— ΕΦ - ΜΠΙ - Α΄!... ψιθύρισα ό γίγας με το λυγρό κορμί που ήταν ή πρώτη βολίδα.

— Είσαι... είσαι ό Λαστιχάνθρωπος; είπε ό άστυφύλακας και το πρόσωπό του φωτίστηκε.

— Έτσι λένε. Λοιπόν τί έγινε εδώ;

Ο άστυφύλακας σήκωσε τους ώμους του.

— Μήπως ξέρω, είπε. Έκανα την περιπολία μου, όταν περνώντας από δώ βρήκα το αυτοκίνητο ληστευμένο και τους φρουρούς άναίσθητους.

Ο Λαστιχάνθρωπος χωρίς ν' άπαντήση γύρισε κι έβριξε μιὰ ματιά γύρω. Το αυτοκίνητο ήταν σχεδόν άνέπαφο και οί πόρτες του όρθάνοιχτες και οί φρουροί άναίσθητοι ήτανε ξαπλωμένοι στην άσφαλο. Κατόπιν έβριξε μιὰ ματιά στην άσφαλο. Είχε ψιλοβρέξει και γυάλιζε κάτω από το άχνό φώς των ηλεκτρικών του δρόμου.

Η ΑΦΝΟΥ τις μαγνητικές διόπτρες του διέσχισε μιὰ στιγμιαία άστραπή. Άδιόρατες πατημασιές ξεκινούσανε από το αυτοκίνητο και προχωρούσανε προς τα δυτικά. Ο λαιμός του Λαστιχάνθρωπου ξεχείλωσε καταπλη-

κτικὰ καθὼς παρακολουθοῦσε τ' ἀδιόρατα αὐτὰ ἴχνη! Προχωροῦσαν ὡς 100 μέτρα καὶ ἀπὸ κεῖ χανόντουσαν μπρὸς στὸ στόμιο μιᾶς ὑπονόμου.

Τὸ σῶμα τοῦ Λαστιχάνθρωπου συσπειρώθηκε πρὸς τὸ κεφάλι του, ἐνῶ σχεδὸν ταύτοχρόνως τὸ δεξιὸ του χεῖρ σήκωνε τὸ στόμιο τῆς ὑπονόμου. Μιὰ μικρὴ σιδερένια σκάλα χανόντανε στὸν μακρὸ πυθμένα. Γοργὰ ἔγινε μιὰ μικρὴ κόκκινη πετρούλα καὶ βούτηξε στὸ κενὸ ἐνῶ ἡ πλάκα τῆς ὑπονόμου ἔπεφτε ἀπὸ πάνω του.

Ἔξω ἀκουγόντουσαν κιόλας οἱ πρῶτες ἀστυνομικεῖς σειρήνες, ποὺ ἔρχονταν γιὰ τὴ ληστεία, ἐνῶ ἀργὰ ἀργὰ ξημέρωνε.

ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΣΤΟΝ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟ

Ο ΒΡΩΜΕΡΟΣ πρασινόγκριζος κροκόδειλος ἦρθε κι' ἔτριψε τὴ μουσούδα του πάνω στὶς καουτσουκένιες μπότες τοῦ γίνειοφόρου νάνου μὲ τὸ κλεφτοφάναρο ποὺ μπήκε στὸ παρακλάδι ἐκεῖνο τῆς ὑπονόμου. Αὐτὸς ἔσκυψε καὶ τὸν χაίδεψε. Ὑστερα γύρισε πρὸς τοὺς τρεῖς γκάγκστερς ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν διπλωμένοι στὰ δύο ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίο ποὺ κουβαλοῦσαν.

— Ἐμπρὸς, παιδιά, ἐλάτε! Ἐδῶ θὰ ἀφήσουμε τὸ χρυσάφι... καὶ ἔδειξε, σπρώχνοντας τὸν κροκόδειλο στὸ πλάϊ, μιὰ τσιμεντένια τρύπα στὸ τοίχωμα τῆς ὑπονόμου.

Οἱ τρεῖς προχώρησαν, ἀπόθεσαν τὰ ἔξη κιβώτια μέσα, ἐνῶ ἓνα πλήθος ἀροτραῖοι ξεχύθηκαν ἀπὸ μέσα καὶ βούτηξαν στὸ νερό. Μόλις οἱ ἄνθρωποι ἀποσύρθηκαν ὁ κροκόδειλος ἦρθε καὶ κουλουριάστηκε μπρὸς στὴν τρύπα.

— Ὁ «Μπάκου» θὰ τὸ φυλάξω ὥσπου νὰ ἔρθῃ ὁ Ἄρχηγος νὰ τὰ πάρῃ, εἶπε ὁ νάνος.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ὁ κροκόδειλος ποὺ ὁ νάνος ἀπεκάλεσε «Μπάκου» ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ ἄρπαξε ἓναν γιγαν-

τιο ἄρουραῖο πού περνοῦσε μπρός του.

— Μάνα μου! ἔκανε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς. Εὐτυχῶς «Σμόλ», πού εἶμαστε «γνωστοί» του... Εἰδόλλως, θὰ κάνα-
μά τώρα στὸν ἄρουραῖο συντροφιά...

— Πάψε, Μπέν, εἶπε ὁ νάνος Σμόλ. Ὁ «Μπάκυ» εἶναι ἐπιστήθιος φίλος. Χάβει μόνο τοὺς... ἔχθρους του, καὶ γέ-
λασε μὲ τὸ μακάβριο ἀστεῖο του.

Η ΜΙΚΡΗ κόκκινη πετρούλα πού τὸ βρω-
μερὸ νερὸ τῆς ὑπονόμου κύλησε μέχρι ἐκεῖ, ἤρθε καὶ σκά-
λωσε στὸ ρυῖθρο, ἀργά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὴ δῆ πῆδησε πά-
νω στὸ πρεβάζι καὶ στάθηκε δίπλα στὸ ἀριστερὸ πόδι τοῦ
Μπέν. Ἀσυναίσθητα τότε αὐτὸς τὴν κλώτσησε. Καὶ κείνη
πῆγε καὶ χτύπησε πάνω στὸ δεξιὸ μάτι τοῦ κροκόδειλου. Τὸ
ἔρπετό ξαφνιαστικῶς, τινάχτηκε ἐξαγριωμένο καὶ σηκώνοντας
τὴν οὐρά του χτύπησε τὸν Μπέν στὴ μέση.

Αὐτὸς μούγγρισε ἀπαίσια, δίπλωσε στὰ δύο κι' ἔπε-
σε στὸ νερό.

— Ἦσυχα Μπάκυ!, βρυχήθηκε ὁ Σμόλ. Ἦσυχα... καὶ
χάιδεψε τὸν κροκόδειλο στὴν πλάτη. Αὐτὸς μαζεύτηκε ἀργά
καὶ ξοναπήρε τὴν πρώτη του θέσι.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ δυὸ ἄλλοι προσπαθοῦσαν ν' ἀνα-
σύρουν τὸν Μπέν ἀπὸ τὸ νερό. Τὸν τράβηξαν ἐπάνω.

Ὁ Σμόλ ἔσκυψε καὶ κύταξε τὸ ἀναίσθητο κορμί.

— Εἶναι νεκρός, εἶπε. Πετάχτε τον στὸ νερὸ πάλι. Ποι-
ὸς τοῦπε νὰ κλωτσήσῃ τὴν πέτρα. Πάντως μπορούμε νὰ εἴ-
μαστε ἡσυχοί. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πειράξῃ τὸν θησαυ-
ρό. Ἄντε πᾶμε τώρα. Ὁ Ἄρχηγὸς θὰ περιμένῃ... Ἡ δου-
λειὰ ἔγινε ὅπως μᾶς τὴν εἶχε πῆ. Ἡ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου
σταμάτησε, ἀκριβῶς μόλις ρίξαμα τὸ ἀέριο πού μᾶς ἔδω-
σε., ἐνῶ ταυτόχρονας οἱ φρουροὶ ἀποβλακωθήκανε καὶ πέ-
σανε ἀναίσθητοι. Τὸ χρυσάφι τὸ φέραμε ἐκεῖ πού μᾶς εἶπε.
Πάμε τώρα νὰ πληρωθοῦμε.

Ἐφτιαξε ἀργά καὶ μὲ κοκεταρία τὴν κόκκινη γραβ-
δάτα του καὶ ξεκινήσανε ὅλοι πρὸς τ' ἀνατολικά.

Ο ΤΡΙΝΚΥ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥΣ

 ΤΡΙΝΚΥ πετάχτηκε από την πολυθρόνα του. — Κροκόδειλος είπες, Λάστ; ρώτησε μορφάζοντας με αηδία. Κροκόδειλος στην καρδιά της Νέας Ύορκης... "Α!... πά... πά... δεν θα συμμακάσω σ' αυτό το «γλέντι».

Ο Λαστιχάνθρωπος τον κίτταξε κορϊδευτικά και συνέχισε την διήγησί του προς τον Άρχηγό Πύμ.

—... Ναι, Άρχηγέ. Έγινα γραββάτα του Σμόλ και βγήκα μαζί του από τον ύπόνομο, 17 τετράγωνα πιδό πέρα από τη ληστεία. Οί τρεις άχρειοί κατιβήκανε τον 51ο Δρόμο, κόψανε σ' ένα στενό δεξιά και μπήκανε σ' ένα ξενοδοχείο τρίτης τάξεως. Πήρανε τὰ κλειδιά του δωματίου 11 και άναβήκανε στον 4ο όροφο. Έκει ύπέβεσα ότι θα ήτανε ο περιφήμος Άρχηγός της μαφίας που λυμαίνεται τώρα και ένα μήνα τη χώρα. Μά δυστυχώς, έκτος από τὰ 4 κρεβάτια και τὰ σχετικά έπιπλα, δεν ύπήρχε τίποτα άλλο εκεί μέσα. 'Ο Σμόλ κι' οί άλλοι γδύθηκαν και ξάπλωσαν στα κρεβάτια. Έμένα, τή γραββάτα δηλαδή, μ' έριξε σε μιὰ καρέκλα. Άρχισα νά άπογοητεύομαι. Ξάφνου χτύπησε τὸ τηλέφωνο. 'Ο Σμόλ πετάχτηκε επάνω. Σήκωσε τὸ άκουστικό και γούρλωσε τὰ μάτια του.

Κ ΑΘΩΣ άκουγε κουνούσε τὸ κεφάλι του.

— Ναι, Άρχηγέ, είπε μόνο. Μετὰ έκλεισε τὸ τηλέφωνο κι' άρχισε νά ντύνεται.

— Περιμένετε, είπε στους άλλους, πάω νά φέρω τὰ λεφτά... Μ' έδесе μ' έναν άτσαλόκομπο και κατεβήκαμε κάτω. Έκει ρώτησε αν είχε κανένα γράμμα, πήρε ένα μικρό φάκελλο... και βγαίνοντας στον δρόμο τον έσκισε και έβγαλε ένα κλειδάκι «Γυάλ». Μετὰ πήγαμε στον σιδηρο-

δρομικὸ σταθμὸ, ἀνοίξε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 6790 κιβώτιο ἀτομικῶν ἀποσκευῶν ποὺ θρίσκονταν ἐκεῖ γιὰ νὰ τὰ νοικιάζουσι οἱ ταξιδιωτὲς καὶ νὰ ἀφίνουσι προσωρινὰ τὶς ἀποσκευές τους καὶ πήρε ἕνα πακέτιο μὲ δολλάρια τῶν 100, μετὰ γύρισε στὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἔκανε τὴ διανομή... Ἦτανε 12.000 δολλάρια... «Κι' ἔτσι δὲν συνήτησα τὸν Ἀρχηγό...

Ὁ Πύμ σηκώθηκε καὶ χτύπησε τὴν γραθιά του στὸ γραφεῖο.

— Ἀδύνατον, Λάστ! φώναξε. Δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ξεφεύγη ἔτσι αὐτὸς ὁ Σατανᾶς. Κάτι πρέπει νὰ κάνης. Ἄλλες δυὸ - τρεῖς ληστεῖες τέτοιες καὶ τὰ οικονομικὰ τῶν Ἦν. Πολιτειῶν θὰ ἐξαρθρωθοῦν. Ἐχω εἰδικὴ ἐντολὴ τοῦ Προέδρου νὰ τὸν πιάσουμε ὅπως δήποτε. Εἶναι ζήτημα τιμῆς γιὰ μᾶς.

Ὁ Λαστιχάνθρωπος ἀνακάθησε στὴν πολυθρόνα του, ἄπλωσε τὰ πόδια του καὶ διπλώνοντάς τα τὰ ἀκούμπησε στὸ πρεβάζι τοῦ παραθύρου.

— Πρέπει νὰ ξαναγίνω γραβάτα, εἶπέ, ἴσως κάτι νὰ βγῆ! Σήκω, Τρίνκυ, θὰ μὲ περιμένης...

— Γιὰ τὸ Θεό, ὄχι στὸν ὑπόνομο, ἔκανε ὁ Τρίνκυ φοβισμένος.

— Ὅχι... «Βαρελόκιος» στὸ μπᾶρ «Τέντω» στὴν ὁδὸ Ρέλλ...

Ξαφνικὰ συσπειρώθηκε γοργὰ, ἔγινε ἕνας μικρὸς κόκκινος ἱπτάμενος δίσκος καὶ σφυρίζοντας χύθηκε ἀπὸ τὸ παράθυρο στὸν ὀρίζοντα...

ΕΝΑΣ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ ΕΤΟΙΜΑ- ΖΕΤΑΙ ΝΑ ΦΑΗ... ΧΟΙΡΙΝΟ

ΝΑ ΠΑΡΗ ἡ ὄργη! Τί ἔγινε ἡ γραβάτα μου; στρίγγλισε ὁ Σμόλ ψάχνοντας κάτω ἀπὸ τὸ κριβάτι του, Στὴν καρέκλα τὴν εἶχα βάλει!

— Ἐλα καὶμένε... ἄσε μας μὲ τὴν γραβάτα σου, γρύλ-

λισε ένας από τους γκάκστερς, ο Φράγκελ. Βάλε μιὰ ἄλλη
— Μὰ μοῦ ἄρесе αὐτή, παρατήρησε ὁ Σμόλ,. Πηγαίνει
μὲ τὸ χρώμα τῶν... ματιῶν μου.

Ὁ Φράγκελ ἔφτυσε στὸ πλάι μὲ περιφρόνησι...

— "Ἄσε μας, εἶπε, μὲ τὸ μεθύσι ποὺ ἔκανες ἐχτές με-
τὰ τὴν πληρωμῆ... ἐσὺ θάχανες καὶ τὸ κίφάλι σου... ὄχι τὴν
γραβάτα σου.

Ὁ Σμόλ δὲν ἀπήντησε, μόνον πῆγε ἀνοιξε μιὰ σαθρὴ
ντουλάπα καὶ ἔβγαλε μιὰ ἄλλη κίτρινη γραβάτα καὶ τὴν φό-
ρεσε. Μετὰ, οἱ τρεῖς γκάκστερς βγήκανε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Μόλις ἔκλεισε ἡ πόρτα, πάνω ἀπὸ τὴν ντουλάπα, κύ-
λησει ἡ κόκκινη γραβάτα τοῦ Σμόλ, μὰ πρὶν πέση στὸ πά-
τωμα ἔγινε ἄνθρωπος. "Ενας λυγερός καὶ στιβαρός νέος
μὲ ἀτσαλένιους μῦς καὶ κατακόκινη φόρμα.

ΑΡΓΑ καὶ μεθοδικὰ ἄρχισε νὰ ψάχνη μέσα
στὸ δωμάτιο. "Ὀλα. Βαλίτσες, ντουλάπες, κριβάτια. Μὰ δὲν
βρῆκε τίποτα τὸ ἐνδιαφέρον, μόνον φτηνοπράγματα τῶν τρι-
ῶν παληανθρώπων.

Τελειώνοντας τὸ ψάξιμο, πλησίασε τὸ τηλέφωνο καὶ
πῆρε τὸν Πύμ.

— Ἄλλο, Ἄρχηγέ... Τίποτα καινούργιο. Ἐσὺ ἔχεις βά-
λει νὰ παρακολουθοῦνε τὸ τηλέφωνο, γιὰ νὰ ἐπισημάνουνε
ἀπὸ ποῦ τηλεφωνοῦν; Ἐν τάξει... Τὰ πράγματα εἶναι δύ-
σκολα, Πύμ... Πολὺ δυσκολώτερα ἀπ' ὅ,τι νομίσαμε. Εἶναι
πονηρὸς σὰν ἀλεπού ὁ «Ἀρχηγός»... Μὰ κάτι θὰ σκεφτοῦμε,
κάποιο πρέπει νὰ παραπατήση καὶ κεῖ θὰ τὸν πιάσομε...
Περιμένω ἐδῶ... Ἴσως ἔχω τὴν εὐκαιρία... Δὲν ξέρω, κάτι
δισαισθάνομαι ὅτι θὰ συμβῆ...

"Ἐκλείσε καὶ πῆρε τὸ μπάρ «Τράνσω».

— Παρακαλῶ ἕναν κύριο χοντρὸ ποὺ εἶναι ἐκεῖ μὲ τὴν...

Μὴν παραλείψετε νὰ συστήσετε στοὺς φίλους σας
ν' ἀγοράζουν τίς περιπέτειες τοῦ Λαστιχανθρώπου.

βλακωδέστερη γραβάτα τοῦ κόσμου, μοῦ τὸν δίνετε στὸ τηλέφωνο... Μπρός. Ἐσὺ εἶσαι Τρίγκυ; "Ἀκου «Βαρέλακα»: Αὐτὴ τῆ στιγμή κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τρεῖς. Ὁ ἓνας εἶναι νάνος μὲ γένεια. Πάρτους ἀπὸ κοντά, θέλω νὰ ξέρω ποῦ πᾶνε καὶ τί κάνουνε. "Ἄντε γειά σου... καὶ πρόσεχε!

Κι' ὁ Λαστιχάνθρωπος ἔκλεισε ἀπαλὰ τὸ τηλέφωνο.

Ο ΤΡΙΝΚΥ λύγισε σὰν ἄδειο σακκὶ μὲ πα...
...αῖες, καθὼς μιὰ σιδερένια γροθιά τοῦ χτύπησε τὸ σβέρκο.

Ὁ Τρίγκυ

Εἶδε ἓνα φαντασμαγορικό οὐρανὸ μὲ μυριάδες ἀστράκια καὶ μετὰ θυθίστηκε στὸ χάος.

Σὰν ἄνοιξε τὰ μάτια του τὰ ξανάκλεισε μὲ φρίκη...

"Ὀνειρεύοτανε... "Ἡ ἦταν μεθυσμένος; Μὰ σιγά - σιγά συνήλθε, παρακολουθοῦσε τοὺς τρεῖς... "Ὀχ!, "Ὡστε ἦταν ἀληθινὸς ὁ κροκόδειλος ποῦ ἔβλεπε! Τὸν εἶχανε πάει ἐκεῖ στὴν ὑπόνομο...

"Ἐνα χαστοῦκι τὸν τάραξε.

— Ζύπνα, Πατάτα. "Ὡστε κάνεις καὶ τὸν ντέτεκτιβ; Για νὰ δοῦμε, θὰ μαρτυρήσης ποιὸς σ' ἔστειλε ἢ θὰ χορτάσης τὸν «Μπάνκυ»;

Ὁ Τρίγκυ ἔκανε νὰ τραβηχτῆ πίσω, μὰ ἔνοιωσε ὅτι ἦταν σφιχτοδεμένος μὲ ἓνα καρaboσκόβινο... Τότε κύτταξε πρὸς τὰ πάνω.

Οἱ τρεῖς ποῦ ὁ Λάστ τοῦ εἶχε δώσει ἐντολὴ νὰ παρακολουθήση, στεκόντανε ἀπὸ πάνω του.

Σιγά - σιγά καθάρισε στὸ μυαλό του τὸ τί εἶχε συμβῆ.

Παρακολουθούσε τους τρεις ανθρώπους που ο Λαστιχάνθρωπος του είχε πη, από την ώρα που βγήκανε από το ξενοδοχείο... Ξαφνικά ατύπη στρίψανε σε μια πάροδο κατασκότεινη. Εκείνος τους ακολούθησε και ξαφνικά, θαρρείς πως δέχτηκε ένα ολόκληρο τάνκς στο λαιμό του και έχασε τον κόσμο... Τώρα λοιπόν, τον είχαν φέρει στον υπόνομο, με τον βρωμερό κροκόδειλο που ο Λαστιχάνθρωπος του είχε περιγράψει...

Ανατρίχιασε ολόκληρος και με μισόκλειστα μάτια κύτταξε το ανατριχιαστικό έρπετό, που ήταν ξαπλωμένο εμπρός στην τρύπα με τα κιβώτια... "Ένας ήχος έκοψε την ήσυχία.

Ο ΝΑΝΟΣ γέλασε σαρκαστικά εκείνη τη στιγμή και τούδωσε μια κλωτσιά στα πλευρά! 'Ο Τρίνκου μούγγρισε από τον πόνο.

— Λέγε Χοντρε, ποιός σ' έστειλε;

'Ο Τρίνκου έσφιξε το στόμα του πεισματάρικα...

— Δεν μιλάς... ήρωα; του είπε ο ένας από τους δυά άλλους κακοποιούς... "Έλα, «Μπάκυ», πρόσταξε.

'Ο σιχαμερός κροκόδειλος κινήθηκε νωχελικά.

— Χαίρε... ζωή! μουρμούρισε μέσα του ο Τρίνκου και ή καρδιά του φτερούγισε... Πύσαι, Λάστ, να δής τον φίλο σου...

— Λοιπόν θα μιλήσης; ρώτησα ο νάνος και τα μάτια του αλλοιθωρίσανε από θυμό.

'Ο Τρίνκου δεν απήντησε.

Μια γερή κλωτσιά στο κεφάλι τον ζάλισε. "Έγειρε πλάϊ άποκοσμημένος. "Άλλη μια ακολούθησε. Κι' ο Τρίνκου λιγοθύμησε...

— Δεν θα μιλήση το κτήνος είπα ο Φράγκελ... Πρέπει να είδωποιήσουμε τον άρχηγό... "Ίσως αυτός τον κάνει να μιλήση...

'Ο νάνος συμφώνησε.

— Θα τον αφήσουμε εδώ, είπε. 'Ο Μπάκυ θα τον φυλάη.

— Ἐξυπνη, ἰδέα συμπλήρωσε ὁ τρίτος, ὁ Στάν. Πάμε τώρα.

Ο ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΦΩΝΗ...

Κ ΑΘΩΣ τὸ τηλέφωνο πάνω στὸ κομοδίνο, στὸ δωμάτιο τῶν τριῶν γκάγκστερς στὸ ξενοδοχεῖο, κουδούνισε, τὸ κόκκινο βαζάκι δίπλα του ἀναταράχτηκε. Στὸ ἄδειο δωμάτιο, ὁ ἦχος ἀντιλάλησε καὶ τότε τὸ κόκκινο βαζάκι μὲ τὴν κιτρινόμαυρη ζώνη ἄρχισε νὰ μεταμορφώνεται σὲ «ἄνθρωπο».

Καὶ σὲ λίγο ὁ Λαστιχάνθρωπος, στητὸς καὶ ἀτσαλένιος, σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ.

— Ἄλλο! ἔκανε μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Σμόλ.

Μιὰ διαπεραστικὴ φωνὴ ἀκούστηκε.

— Ἄκουσε, Σμόλ, ἀπόψε θὰ πάω νὰ πάρω τὰ κιβώτιο. Εἰδοποίησε τὰ παιδιὰ νὰ μὴν βρίσκεται κανεὶς ἐκεῖ.

— Μείνε ἤσυχος Ἀρχηγέ, ἀπάντησε μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Σμόλ. Σὲ λίγο αὐτοὶ θὰ εἶναι τάβλα στὸ μεθύσι.

— Σύμφωνοι, Σμόλ. Νέες ὁδηγίες θὰ βρῆς στὸ κιβώτιο τοῦ σταθμοῦ, ποὺ πήρες τὴν ἀμοιβή.

Καὶ τὸ τηλέφωνο ἔκλεισε.

— Ὅκέϋ' Ἀρχηγέ...

Ὁ Λάστ ἔκατσε στὸ κρεβάτι, σκοσμένος στὰ γέλια.

Ξαφνικὰ χτύπησε τὸ μέτωπο μὲ τὴν παλάμη του. Πῶς δὲν τὸ εἶχε σκεφτῆ; Ἔτσι θὰ ἔκανε!...

Κι' ὁ Λαστιχάνθρωπος πλησίασε τὸ παράθυρο... Ἄνοιξε τὰ τζάμια καὶ ἀνέπνευσε βαθειά...

Ἀργά, ἄρχισε νὰ μαζεύη, νὰ γίνεταί ἓνα μικρὸ σπουργιτάκι γιὰ νὰ χυθῆ ἀνάλαφρα στὸν καταγάλανο οὐρανὸ.

ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ ΠΑΗΡΩΝΕΙ

ΟΤΑΝ ό πόλιςμαν Τιμ Μάλλου της τροχαίας προαστίων έβαλε μπρός τήν μοτοσυκλέττα του για να κυνηγήση τή μαύρη «Ποντιάκ» που έτρεχε με 120 χιλόμετρα στον άπέραντο αυτοκινητόδρομο, δέν μπορούσε άσφαλώς να φαντασθή ότι κυνηγούσε τόν θάνατο.

Ή μοτοσυκλέττα με άνοιγμένη τή σειρήνα της, άρχισε ένα άγριο κυνηγητό και σε λίγο διπλόρωσε τó πελώριο αυτοκίνητο. Ή Τιμ έκανε σήμα στον όδηγό να σταματήσει. Ή «Πόντιακ» διπλόρωσε σιγά τó πεζοδρόμιο.

Ένας άσχημος γενειοφόρος έγειρε από τó παράθυρο.

— Τί είναι κάπ; (άστυφύλακα) είπε.

— Τήν άδειά σας, μίστερ. Θα σας κόψω μήνυσι... Τρέχατε με άπηγορευμένη ταχύτητα. Κι' έβγαλε τó μπλόκ.

Άργά ή πίσω πόρτα του αυτοκινήτου άνοιξε και ένας τύπος στεγνός βγήκε και στάθηκε πίσω από τόν άστυφύλακα, σήκωσε άργά τó χέρι του μ' ένα πιστόλι στη φούχτα, και χτύπησε με δύναμη τόν τροχονόμο στο κρανίο. Αύτός έγειρε και έπεσε μπρούμυτα μπρός στην μοτοσυκλέττα.

Ή ;— Τί έκανε, Φράγκελ; βρυχήθηκε ό γενειοφόρος...

— Τί νάκανα, Σμόλ;, άπάντησε εκείνος. Άφού δέν είχαμε άδεια. Κι' ύστερα ποιός ξέρει άν δέν μάς καταζητούνε. Μήν ξεχνάς τόν χοντρό που μάς παρακολουθούσε.

Ό Σμόλ χωρίς ν' άπάντηση βγήκε από τó αυτοκίνητο κι' έγειρε πάνω από τόν άστυφύλακα.

— Τόν σκότισες μου φαίνεται, βλάκα. Τώρα όλο τó ΕΦ. ΜΠΙ Α·Ι' θα μάς πάρη από πίσω. Κατάρα. Μούσκεμα τάκανες! Έλάτε, βοηθήστε με τώρα να τόν κρύψουμε κάπου.

Ό Φράγκελ πήρε τόν άστυφύλακα από τά πόδια και ό Σμόλ από τούς ώμους και τόν σύρανε στο δάσος δίπλα

στό δρόμο. Ἐκεῖ τὸν κρύψανε κάτω ἀπὸ κάτι θάμνους. Ἐνῶ ὁ Στὰν καβάλλησε τὴ μοτοσυκλέττα, ἔβαλε μπρὸς καὶ προχώρησε ὡς τὸν γκρεμὸ πού ἦτανε δίπλα στὸν αὐτοκινητόδρομο, ξαφνικὰ πήδησε κάτω καὶ ἄφησε τὴν μοτοσυκλέττα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμο τῆς μέσα στοῦ χάος...

Μετὰ οἱ τρεῖς γκάγκστερς μπήκανε στοῦ αὐτοκίνητο,

— Πρέπει νὰ βροῦμε τὸν ἀρχηγό, εἶπε ὁ Σμόλ. Μόνον αὐτὸς θὰ βολέψῃ τὴν κατάστασι. Στριμώξανε τὰ πράγματα. Θὰ τὸν βροῦμε ὅμως, ἄραγε;

— Ἄνοιξι τὴ μηχανὴ καὶ πάτησε τὸ γκάξι. Τὸ ἁμάξι χύμηξε σὰν ἀτίθασο ἄλογο μπροστά...

ΕΝΑΣ ΜΕΖΕΣ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ

Τ Ο ΜΙΚΡΟ κόκκινο χαρτονένιο κουτάκι πού κολλιμπούσε πάνω στοῦ βρώμικο καὶ γλυτσερὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ τῆς ὑπονόμου, ἦρθε καὶ σκόλωσε δίπλα στὸν δειμένο Τρίνκυ καὶ τὸν ἀποχαυνωμένο «Μπάγκυς.

— Διάβολε, ἀκούστηκε μιὰ φωνή. Τρίνκυ, ἀπὸ πότε ἔγινες λουκάνικο;

Ἄ τὸ Τρίνκυ κύτταξε ἀπορημένος γύρω του. Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Λαστιχάνθρωπου... Μὰ πού ἦτανε; Ποιὸς ξέρει σὲ τί εἶχε μετασχηματισθῆ πάλι.

Ἄ τὸ κροκόδειλος στοῦ ἄκουσμα τῆς φωνῆς κινήθηκε ἀπειλητικὰ καὶ τὸ σιχαμερὸ του κεφάλι, γύρισε ἀγριεμένο στοῦ κενό...

— Σσσσ!... ξανακούστηκε χαμηλότερα ἡ φωνή. Μὴν κουνιέσαι. Τρίνκυ... γιατί ὁ «Μπάγκυς» θὰ σὲ ροκανίσῃ καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι σὲ νοστιμεύεται πολὺ, γιατί σὲ... γλυκοκυττάζει.

Τὸν Τρίνκυ τὸν ἔκοψε κρύος ἰδρῶς, κι' ἔρριξε ἕνα τρομοκρατημένο βλέμμα στοῦ κροκόδειλο.

— Λάστ... Λάστ... ψιθύρισε. Σώσω με, κοντεύω να τρελλαθώ.

— "Ήσυχα, Τρίνκου... σέ χρειάζομαι γιό δόλωμα...
'Ο Τρίνκου άνατρίχισε.

— Δέν φαντάζομαι να μ' άφήσης σ' αύτή τή θέσι, Λάρρυ, παρακάλεσε. Κοντεύω να πιαστώ.

— 'Αστειεύθηκα, Τρίνκου. "Άκου τί θα γίνη. Θα σου κόψω τὰ δεσμά... και σὺ σιγά, σιγά, θα κυλήσης στο νερό. 'Εν τῷ μεταξύ ἐγὼ θ' άπασχολήσω τὸν κροκόδειλο...

Δέν πρέπει να τὸν σκοτώσουμε, μὰς χρειάζεται άκόμα. "Ετοιμος λοιπόν.

ΤΟΤΕ ένας μικρὸς άρουραῖος πέρασε πάνω από τὸν Τρίνκου, κύλησε πίσω του και άρχισε να τοῦ ροκανίζει τὰ δεσμά... Σὲ λίγο ὁ Τρίνκου ἔνοιωσε τὰ δεσμά να χαλαρώνουν, μὰ ἔμινε ακίνητος.

'Ο μικρὸς άρουραῖος πήδησε πάνω στὸν κροκόδειλο και άρχισε να τὸν γαργαλάη... Τὸ θηρίο τινάχτηκε θυμωμένο. Τότε ὁ άρουραῖος πήδησε πάνω στὰ κιβώτια κι' άρχισε να χοροπηδάη...

'Ο κροκόδειλος σήκωσε τὸ κεφάλι του, άνοιξε τὴν πελώρια στοματάρρα του, και προσπάθησε να τὸν φτάση. Μὰ ὁ άρουραῖος ταρβήχτηκε πίσω. 'Ο κροκόδειλος μισοσκαρφάλωσε στὰ κιβώτια και κροτάλισε τὸ στόμα του θυμωμένα πὸ τοῦ ξέφευγε τέτοιος μεζὲς σὰν τὸν... Λαστιχάνθρωπο. Τότε ακούστηκε μιὰ φωνή.

— Τώρα...

Κι' ὁ Τρίνκου γλύστρησε άθόρυβα στο νερό κι' άφησε να τὸν παρασύρη τὸ ρεῦμα.

'Εν τῷ μεταξύ ὁ Λάρρυ βλέποντας τὸν Τρίνκου να χάνεται... ἔβλεψε... "Άφήσε τὴ μεταμόρφωσι τοῦ άρουραῖου και μεταβλήθηκε σὲ μιὰ πυκνόρρευση πάστα πὸ κύλησε από μιὰ χαραμάδα τοῦ κιβωτίου πὸν βρισκότανε στο ἔσωτερικό του.

'Ο κροκόδειλος βλέποντας τὸν «μεζὲ του» να χά-

νεται, τραβήχτηκε ἀπογοητευμένος στή θέση του... Σὲ λίγο εἶχε ξαναπέσει στή χαύνωσί του...

— "Ὅλα πήγανε κατ' εὐχὴν, σκέφθηκε, ὁ Λαστιχάνθρωπος μέσα ἀπὸ τὸ κιβώτιο μεταμορφωμένος σὲ πλάκα χρυσάφι. Τώρα ἄς περιμένουμε νάρθη ὁ «Ἀρχηγός» νὰ μᾶς... παραλάβη!...

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΑΓΡΙΕΥΕΙ...

Ο ΓΙΓΑΣ μὲ τὴν τετράγωνη τερατώδικη φάτσα καὶ τὸν μαύρο ἐπίδεσμο στὸ ἀριστερό του μάτι, χτύπησε τὸ χέρι του μανιασμένος, πάνω στὸ κρύσταλλο τοῦ ἀκριβοῦ γραφείου, ποῦ ἔγινε χίλια κομμάτια...

— Ἀνάξιοι, βρυχήθηκε... Ἀνίκανοι... Σᾶς μυριστήκανε κιόλας! Δεκάδες φορές τὴν ἔχω κάνει τὴ δουλειά στὸ Ντητρόιτ, στὸ Σάντ - Λούϊ, στὸ Σάν φραντζίσκο, στὸ Λὰς Βέγκας, στὸ Λὸς Ἀντζελες κι' ὁ Θεὸς ξέρει ποῦ ἄλλοῦ, καὶ πουθενὰ δὲν μ' ἀνοικαλύψανε. Πουθενὰ δὲν μπόρεσαν νὰ μάθουνε ποίος εἶμαι. Καὶ τώρα, ἐσᾶς ἀρχίσανε νὰ σᾶς παρακολοιθοῦν...

Οἱ τρεῖς γκάγκστερς, μὲ τὸν Σμόλ ἐπικεφαλῆς, δὲν βιάζανε ἄχνα, μὲ τὰ κεφάλια σκυμμένα.

...Καὶ δὲν φτάνει αὐτὸ, ἀλλὰ τρέχετε γιὰ νὰ μοῦ βιναγγεῖλετε τὴ «χαρμόσυνο» γειτονὸς τῆς παρακολουθήσεώς σας, μὲ ταχύτητα πάνω ἀπὸ κάθε ὄριο καὶ μοῦ χτυπάτε καὶ τὸν ἀστυφύλακα. Τώρα ὅλο τὸ ΕΦ ΜΠΙ Α·1· θὰ ἐξαπολυθῇ σὰν σκύλος πίσω μας... μὲ ὅλη τὴν πείρα του καὶ ὅλα τὰ ἐπιστημονικά του μέσα. Ξέρετε τί σᾶς χρειάζεται; Νὰ σᾶς ρίξω στὸν «Μπάνκυ».

— Μὰ ἀρχηγέ, εἶπε ὁ Σμόλ, κανεῖς δὲν μᾶς εἶδε... Τὸν χοντρὸ ποῦ πιάσαμε τὸ φυλάει; ὁ «Μπάνκυ». Ἀρκεῖ νὰ

πάμε μέχρι εκεί και θα μάς ξεχάση για πάντα... "Όσο για τον άστυφύλακα, είναι ήδη μακροίτης.

— Μακαρίτης θα γίνης εσύ... εἶπε ὁ μυστηριώδης ἀρχηγὸς τῶν τριῶν. Τώρα μάλις ἡ τηλεόρασις ἀνήγγειλε ὅτι εὐρέθηκε ὁ άστυφύλακας ἐν ἀφασίᾳ, πάντως εἶναι ζωντανός. Μόλις λοιπὸν συνέλθη, θὰ ψάξουν νὰ βροῦν τα «πορτραῖτα» σας στὰ ἀρχεῖα τῆς σημάσεως.

Ο ΣΜΟΛ ἔπεσε ἀποκαμωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα.

— Θεέ μου, εἶπε. Τί ἀτυχία εἶναι αὐτή;

Ἦ Ὁ Ἀρχηγὸς ἐξαγριώμενος ἔκανε ἓνα γύρο στὸ γραφεῖο.

— Κι' ἀσφαλῶς δὲν ἦσαν ἐσὺ στὸ τηλέφωνο...

— Ποιὸ τηλέφωνο;, εἶπε ὁ Σμὸλ, ἐκπληκτος, δὲν ἔχω πάρει ἄλλο τηλεφώνημα ἀπὸ κείνο γιὰ τὴν ἀμοιβή μας.

— Κατάρτα!, φώνησε ὁ γίγας. Ποιὸς ἦταν λοιπὸν αὐτὸς ποὺ μοῦ ἀπάντησε μὲ τὴ φωνή σου; Ποιὸς ἦταν οὗτὸς ποὺ ἔμαθε ὅτι θὰ πῆγαίνα στὸν ὑπόνομο νὰ πάρω τὰ κι βώτια;

Ἦ Ὁ Φράγκελ χαμογέλασε ἀπαίσια.

— "Όποιος καὶ νάναί ἀρχηγέ, τώρα θὰ ἔχη γίνει ὀρεκτικὸ τοῦ «Μπάνκου», ἂν πῆγε νὰ σὲ περιμένῃ...

— Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε, εἶπε ὁ ἀρχηγός. Πάντως τὸ χρυσάφι χάθηκε. Γιατί ποιὸς μάς βεβαιώνει ὅτι ὅλη ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης, δὲν θάχη ἀσφαλίσει ὅλες τὶς ἐξόδους καὶ ἀκόμα δὲν θάχη σκοτώσει τὸν «Μπάνκου»; Ἦ ὑπόθεσις εἶναι χαμένη, ἐξ αἰτίας τῆς βλακειᾶς σας...

"Ἐνα μάς μένει τώρα. Νὰ πάρουμε ὅλα τὰ προηγούμενα κλοπιμαῖα καὶ νὰ ἐξαφανισθοῦμε. Πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά...

Ἦ Ὁ Σμὸλ σηκώθηκε καὶ ἔτριψε τὰ γένεα του.

— "Όπως θές, ἀρχηγέ! Ἀρκεῖ νὰ τὸ σκάσουμε.

Οἱ δύο ἄλλοι συμφώνησαν.

— Ἀκολουθήστε με, εἶπε ὁ Ἀρχηγός καὶ πάτησε ἓνα

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΑΠΥΘΜΕΝΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΑΝ-
ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΜΙΑ ΑΠΙΘΑΝΗ ΠΕΡΙΠΕ-
ΤΕΙΑ ΜΠΑΕΚΕΙ ΣΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΗΣ ΤΟΝ

ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟ

ΠΟΥ ΚΑΤΟΡΘΩΝΕΙ

«Πριν ό θάνατος
ψτάσει!...»

ΝΑ ΣΑΡΩΣΗ ΤΟΝ ΤΥΦΩΝΑ ΠΟΥ ΑΠΕΙΔΕΙ ΝΑ
ΠΝΙΞΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

■

...ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ 5ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΗΡΩΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ
ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ.

κουμπι κάτω από το τηλέφωνο.

Άμεσως μια βιβλιοθήκη δεξιά υποχώρησε και μια μυστική είσοδος εμφανίστηκε.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Ο ΙΩΡΕΣ μέσα στο κιβώτιο πέρνοῦσαν άνιαρές για τόν Λαστιχάνθρωπο, κάτω από την άποπνικτική μυρωδιά του κορμιού του «Μπάνκυ» και τὰ τρεχάματα τών άρουραίων.

Σε λίγο, μια λεπτή σαρανταποδαρούσα έβγαине μέσα από το κιβώτιο... Άργά μὰ σταθερά άπλώθηκε πάνω στο ξύλινο καπάκι του. Μὰ πράγμα παράξενο, το γουργουρητό του «Μπάνκυ» δέν άκουγόταν πιά. Τίποτα άλλο από το κελάρυσμα του νερού και τὰ συρσίματα τών άρουραίων.

‘Ο «Μπάνκυ» δέν ήτανε εκεί!

‘Ο «Μπάνκυ» ειχε εξαφανιστή!

‘Ο Λαστιχάνθρωπος κύταξε φιλύποπτα γύρω του. Έξέτασε το βάθος του πεζοδρομίου και κύταξε προσεκτικά την έπιφάνεια του νερού... Τίποτα το ύποπτο δέν βρήκε πουθενά.

‘Ο «Μπάνκυ» ειχε γίνει καπνός!

Άστραπιαία ξανάγινε ο Λάρρυ Στόν. Οι μαγνητικές διόπτρες του πετάξανε φλόγες. Το βλέμμα του ψυχρό διατέρασσε το ύγρο σκοτάδι της ύπνόνμου και χώθηκε στο άτέλειωτο βάθος. ‘Ολα ήταν γαλήνια και ψυχρά.

Χτύπησε την γροθιά του πεισματικά πάνω σ’ ένα κιβώτιο!

— Να πάρη ή όργή, μουρμούρισε. ‘Εχασα κάθε «έπαφή» με τόν έχθρό.. Τώρα τρέχα να τους ανακαλύψης. Κι’ ο Τρίνκυ, ποιός ξέρει σε ποιό μαγαζί θα διαλόγη γραβάτες... Κι’ όμως πρέπει να δράσω πριν είναι άργά!

Άστραπιαία άρχισε ν’ αλλάζη μορφή και σε λίγο μια μικρή νάυλον κατακόκκινη παπίτσα σαν αυτές που

πέτοῦν τὰ παιδάκια στὶς ἀκρογιαλιές, κυλοῦσε γοργὰ καὶ καλοτάξειδα πάνω στὸ νερὸ πρὸς τὰ δυτικά.

Ο ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ ΞΑΝΑΓΛΥΤΩΝΕΙ ΤΟΝ ΤΡΙΝΚΥ

Τ' ΛΕΣ, Ἀρχηγέ, Πύμ! τραύλισε ὁ Τρίνκυ. Δὲν τρελλάθηκα νὰ ξαναπάω στὴν ὑπόνομο γιὰ νὰ εἰς δοποιήσω τὸν Λάστ! ὅτι τὸν θέλεις. Προτιμῶ νὰ παραιτηθῶ.

Ἦ Πύμ τὸν κύτταξε ἀγριεμένα.

— Πιράκιτωρ, Τρίνκυ, μούγγρισε. Δὲν φανταζόμουνα, ὅτι εἶσαι δειλός.

— Μά, ἀρχηγέ. Τὸν ξέχασες τὸν «Μπάνκυ»; Ξέρεις πῶς μὲ λιγούρευε... Ἄ, ὄχι... δὲν πάω...

— Ἔλα, Τρίνκυ. Μὴν κάνης ἔτσι. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶς πουθενά. Ἀκούστηκε μιὰ φωνή. Ἐξ ἄλλου ὁ «Μπάνκυ» ἔχει γίνει λαγός!

Ἦ Τρίνκυ γύρισε ξαφνιασμένος καὶ κύτταξε γύρω του. Ἦ Ἀρχηγὸς Πύμ γελοῦσε εἰρωνικά.

Ἦ Τρίνκυ τσαντάχτηκε στὰ γέλια.

— Λάστ!... ξεφώνισε, Λάστ!... μὲ τρόμαξες, μωρὲ παληόφιλε! Ποῦ εἶσαι λοιπόν; ἐμφανίσου..

Τὸ κόκκινο ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου πάνω στὸ γραφεῖο τοῦ Πύμ κουνήθηκε.

Ἦ Πύμ τὸ κύτταξε ἀπορημένος.

— Μπᾶ!... μωρμούρισε. Τηλέφωνο ἔγινες, Λάστ;

Καὶ ἀμέσως σχεδὸν, ὁ Λαστιχάνθρωπος ἄρχισε νὰ σηματοῖζεται. Πρῶτα τὸ κεφάλι του, μετὰ ὁ κορμὸς καὶ ὕστερα τὰ νευρώδη ἄκρα του.

Ο ΤΡΙΝΚΥ χύθηκε καὶ τὸν ἀγκάλιασε.

— Λάστ, μὲ σώξεις γιὰ δεύτερη φορά. Ἦ Ἀρχηγὸς μὲ εἶχε γιὰ πεσκέσι στὸν κροκόδειλο. Μπρρρ...

— "Αδελφά τρομοκρατίθης, Τρίγκυ! 'Ο «Μπλάνκυ» έγινε αεροπλάνο. Ήξαφανίσθηκε. Καί γώ κλεισμένος στο κιβώτιο δέν τὸ πήρα χαμπάρι. Μυστήριο, ἀλήθεια, πού πρέπει νάχη κάποια ἐξήγησι. Μόνος του δέν μπορεῖ νά ἔφυγε. Ἦταν ἐκεῖ μόνιμος φύλακος ὅσο ὑπῆρχανε τὰ κιβώτια μὲ τὸ χρυσάφι καὶ ἀπὸ ὅσα ξέρω, τὸ χρυσάφι ἦταν μαζί μου ὅταν ὁ «Μπλάνκυ» ἔφυγε. Ποιὸς ξέρει, κάποια μυστηριώδης ἐντολή... στοῦ τέρας... Ἄν βέβαια τὸ συσχετίσουμε μὲ τὸ ὅτι ὁ Ἄρχηγὸς δέν ἦρθε. Ἴσως τὸν γρολάβανε οἱ τρεῖς «λεβέντες» του πρὶν φύγη καὶ τὸν πληροφορήσανε ὅτι δέν πήρανε αὐτοὶ τὸ τηλεφώνημα... Ὅποτε θὰ κατάλαβε ὅτι τὸν περιμέναμε, ἕνας ἢ πολλοὶ κοντὰ στοῦ χρυσάφι.

Ἐκείνη τῇ στιγμή χτύπησε ἡ πόρτα.

— Ἐμπρός, εἶπε ὁ Πύμ.

Μιά ψηλὴ ὀλόξανθη κοπέλλα μὲ στητὴ κορμοστοσιὰ μπήκε.

— Τί εἶναι, Τζάννερ; ρώτησε ὁ Ἄρχηγός.

— Ὁ ἀστυφύλαξ Μάλλου συνήλθε, σέρ, τηλεφωνοῦν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο «Γερὴν Κρὸς» ὅτι μπορεῖ νά μιλήση.

— Θένκς, Τζάννερ, εἶπε ὁ Ἄρχηγός. Θὰ πᾶμε ἀμέσως.

Ἡ κοπέλλα βγήκε κλείνοντας τὴν πόρτα.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ Λαστιχάνθρωπος.

— Ἐνας ἀστυφύλαξ τῆς τροχαίας βρέθηκε χτὲς στοῦ δάσους Χόλυμουν ἐν ἀφασίᾳ μὲ σπασμένο τὸ κεφάλι. Ἡ μοτοσυκλέττα του βρέθηκε τρεῖς χιλιόμετρα πρὸ πέρα ἀπ' αὐτὸν, στὸν γκρεμὸ δίπλα στὸν αὐτοκινητόδρομο Ν. Ὑόρκης — Οὐάσιγκτον. Πολὺ ὑποπτεύομαι ὅτι ἔχει σχέση μὲ τίς κλοπὲς τοῦ χρυσοῦ..

— Ναί; ἔκανε ὁ Λάστ. Πᾶμε Ἀρχηγέ, πρὶν εἶναι ἀργά. Κάτι μπορεῖ νὰ μάθουμε.

— Μιὰ στιγμή, Λάστ, ἔκανε ὁ Πύμ.

Μὰ ὁ Λαστιχάνθρωπος εἶχαι ἀνέβει κιόλας πάνω στοῦ πρεβάζι τοῦ παραθύρου καὶ ἀτένιζε τὴν Ν. Ὑόρκη ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ 67ου πατώματος τοῦ οὐρανοξύστου τοῦ Εφ. ΜΠΙ

Α.Ι' Κι' ἀπότομα μεταμορφώθηκε σὲ πύρινο μετέωρο καὶ ὤρμησε στὸ διάστημα πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Νοσοκομείου «Γκρήν Κρός».

Ὁ Πύμ σήκωσε τὰ χέρια του μὲ ἀμηχανία.

— "Ἐστω, εἶπε. Τρίνκυ, μὴν ξεχάσης νὰ πάρης τὶς φωτογραφίες τῶν τριῶν ἀχρείων πού βρήκες στὴ σήμανσι, ἴσως μᾶς χρειασθοῦν.

Καὶ γυρνώντας πάτησε τὸ κουμπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ραδιοφώνου, πού ἦτανε πάνω στὸ γραφεῖο του.

— Τζάννερτ, εἶπε. Εἰδοποίησε τὸ ἀμάξι μου νὰ μὲ περιμένῃ κάτω. Καὶ ἔκλεισε.

Ὁ Ἀρχηγός Πύμ

ὍΠΟΥ Ὁ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΛΠΑΖΕΙ

Α ΔΥΝΑΤΟΝ, μούγγρι-
σε ὁ ὑπάστυνόςμος
Ρίκ Στόρ, τῆς ὑπηρε-
σίας τῆς Κεντρικῆς Διευθύν-
σεως Ἀστυνομίας. Ἀδύνα-
τον. Εἶναι ἡ τρίτη εἰδησις
πού ἔρχεται ἀπὸ τὰ δυτικά
προάστια μ' αὐτὸ τὸ φρι-
κιστικὸ νέο. Τρεῖς ἄνθρω-
ποι βρεθῆκανε κομματιασμέ-
νοι καὶ μὲ λειψὰ μέλη τοῦ
σώματός των, λὲς καὶ κάτι
ὑπεράνθρωπο ὄν νὰ τοὺς ξέ-
σχιζε... Ἀδύνατον... ποτὲ
δὲν ἔχει ξαναφανῆ τέτοιος
κακούργος.

Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΞ Ντάνσυ πού ἔπερνε τὰ ρα-
διοτηλεγραφήματα τῶν περιπολικῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκι-
νήτων, ἄνοιξε τὸν πομπό..

— Κι' άλλο κύριε ύπαστυνόμε, είπε. «... 'Εδῶ περιπολικὸν 463». «'Εδῶ περιπολικὸν 463...» καλεῖ Κέντρον... Καλεῖ κέντρον... «'Εδῶ αὐτο...

'Ο Στόρ σηκώθηκε σὰν αἴλουρος καὶ ἔσκυψε στὸν πομπό καὶ πάτησε τὸ κουμπί.

— 'Εδῶ Κέντρον Σ. Σ. 11. Λέγε...

Καὶ ξαναγύρισε τὸν δείκτη.

«... 'Επὶ τῆς ὁδοῦ 467 ἀριθμὸς 11 57πρατήριον βενζίνης, ἀνευρέθη ὁ ἰδιοκτήτης Τίμ Καμπὸτ νεκρὸς. Φέρει ἐμφανῆ σημάδια ὀνύχων. Εἶναι ἐντελῶς ἀγνώριστος εἰς φρικώδη κατάστασιν. 'Ελλεῖπουν ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ἀριστερὰ χεὶρ του».

— 'Ανάθεμα... ξέσπασε ὁ Στόρ, τί τρέχει.

'Εκείνη τῇ στιγμῇ, τὸ κόκκινο λαμπιόνι τοῦ δείκτη ἄναψε, ἐξακολουθητικά.

'Ο ἀστυφύλαξ Ντάνσυ ἄνοιξε τὸν δείκτη.

— ...'Εδῶ περιπολικὸν 306... ἐδῶ περιπολικὸν 306!.

'Ο Στόρ ἀπήντησε.

— Κέντρον Σ. Σ. 11 λέγε...

— 'Επὶ τῆς ὁδοῦ 367, πάροδος 3η, ὑπαίθριον μπάρ τοῦ Νικ Λούκαρ, ἀνευρέθη νεκρὸς ὁ ἀστυφύλαξ 32P καὶ ὁ Νικ Λούκαρ φρικωδῶς παραμορφωμένος δι' ὀνύχων ἢ ὀδόντων. Τοῦ ἀστυφύλακος ἔλλειπον οἱ δύο πόδες καὶ τοῦ μπάρμαν ἡ δεξιὰ χεὶρ...

— Μάνα μου! ἔκανε ὁ ἀστυφύλαξ, μέσα σὲ 12 ὥρες ὁ νεκροὶ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ ΕΦ ΜΠΙ Α'Ι', κάτι τὸ τρομακτικὸ συμβαίνει.

'Ο Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἔχει ἤδη εἰδοποιηθῇ, ἀρχιφύλαξ, εἶπε ὁ Στόρ, ὅλοι οἱ διαθέσιμοι ντέτεκτιβς, θὰ

βρίσκονται τώρα ἐκεῖ. Μὰ ὅπως βλέπω ὁ θάνατος δὲν λείπει νὰ σταματήσει. "Ἄνοιξε τὸν πομπὸ καὶ ἔλα σ' ἐπαφή με τὸ ΕΦ ΜΠΙ Α'Ι." Ἐδῶ χρειάζεται ὁ... ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ, κάτι τὸ φρικτὸ συμβαίνει.

Ο ΤΑΝ ὁ Πύμ ἄκουσε ἀπὸ τὸν Μάρλοου ὅτι οἱ γκάγκστερς ἦτανε τρεῖς, κι' ὁ ἕνας εἶχε γένεια, δὲν τοῦ ἔμεινε πιά ἀμφιβολία ὅτι αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἦτανε οἱ ἴδιοι τῆς ὑπονόμου. Μηχανικὰ σχεδὸν τοῦ ἔδειξε τὶς φωτογραφίες. Ὁ Μάρλοου τοὺς ἀναγνώρισε ἀμέσως.

— Ναί, εἶπε. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία.

Ὁ κόκκινος ὑδράργυρος τοῦ θερμομέτρου τοῦ τοίχου ἀνέβηκε ὀλοταχῶς καὶ τὸ θερμοῦμετρο διερράγη με ὑπόκωφο κρότο., γιὰ νὰ πετοχτῆ ἔξω ὁ Λάρρυ Στόν.

— Ὁ Λαστιχάνθρωπος!, εἶπε ὁ Μάλλου ἐκπληκτος. Τόσο σοβαρὸ εἶναι λοιπόν;

— Σὲ ποῖο σημεῖο τοῦ δρόμου ἦταν, Μάλλου; ρώτησε.

— 55 χιλιόμετρα μετὰ τὸ Σκότς Βιλλάτ μίστερ...

— Χμ... Ἴσως αὐτὸ μᾶς δείχνει τὸ δρόμο τοῦ Ἀρχηγού, Γκόρντον, εἶπε ὁ Λάστ.

Ὁ ὀδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Πύμ μπήκε στὸ δωμάτιο ὀρμητικὰ ἐκείνη τῆ στιγμή.

— Σῆμα ἐπείγον, Ἀρχηγέ, νὰ πάτε στὸ Ἀρχηγεῖο, κάτι σοβαρὸ συμβαίνει...

Ὁ Πύμ κινήθηκε ἀμέσως.

— Εὐχαριστῶ, Μάρλοου, εἶπε, καὶ γύρισε πρὸς τὴν πόρτα. Ὁ Τρίνκου τὸν ἀκολούθησε. Ἐνῶ ὁ Λαστιχάνθρωπος πήρε τὸ ἴδιο σχῆμα καὶ τὸν ἴδιο δρόμο ποὺ εἶχε ἔρθει.

Ε ΠΤΑ... 'Ακούς Λάστ; 'Επτά νεκρούς μέσα σε 12 ώρες κατά τόν τόν πιό φριχτό τρόπο. Πρίν ξεκαθαρίσουμε την υπόθεσι του χρυσοῦ, νέα δουλειά πέφτει στην πλάτη μας. Διάβολε, ποιός είναι αυτός πάλι που ξεσκίζει έπτά ανθρώπους, έτσι στα καλά καθούμενα; Κι' ό ειδικός 'Αρχηγός επιμένει να αναλάβης την υπόθεσι έσύ.

— 'Εγώ! Έκανε ό Λάστ. 'Εγώ! "Όλα έγώ; "Άσε τούλάχιστον να πιάσουμε τους χρυσοθήρες!

'Ο 'Αρχηγός Πύμ έκανε μερικές βόλτες στο γραφείο.

— Κι' όμως, είπε, κάτι πρέπει να γίνει.

'Ο Λαστιχάνθρωπος πλησίασε τόν χάρτη τής Νέας 'Υόρκης που κρεμότανε στον δεξιό τοίχο. "Έρριξε μιá έξεταστική ματιά στα σημαϊάκια που ήταν καρφιστωμένα επάνω και δείχνανε τα σημεία που έγιναν τα έπτά εγκλήματα.

Ξαφνικά, χτύπησε τó κούτελο με την παλάμη του.

— Πώς δέν τó φαντάστηκα, είπε. Για κύττα, Πύμ. 'Ο δρόμος τών εγκλημάτων είναι παράλληλος με τόν δρόμο που χτυπήσανε τόν άστυφύλακα. "Ίσως έχουν σχέσηι αυτά τά δύο μεταξύ τους.

'Ο Πύμ πλησίασε!

— "Έχεις δίκηο, είπε. Πάμε εκεί γρήγορα, ίσως προλάβουμε κανένα καινούργιο εγκλημα και ίσως... φαρέψουμε και κανένα άλλο... λαυράκι.

Κι' ό Πύμ χύθηκε στην έξοδο ακολουθούμενος από τους δύο συνεργάτες του.

Η ΦΡΙΚΗ ΠΛΑΝΙΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΛΙΘΡΟ

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ Λάκου Μπλόκ άφησε τήν έφημερίδα του και έστησε τ' αυτί του ξαφνιασμένος. "Ένας άχνός θόρυβος άκούστηκε στην αύλή. Σάν κάποιος νά ξεριζώνε τούς θόιμνους. 'Ο Λάκου άπλωσε τó χέρι του και πήρε τόν μεγάλο φανό, πού είχε πάνω στο τραπέζι δίπλα του. Σηκώθηκε και προχώρησε στην πόρτα. "Άνοιξε και θγήκε στην βεράντα τής άγροικίας. 'Αμέσως έρριξε μιá κυκλική δέσμη φωτός στην αύλή και ξαφνικά πάγωσε! Τά μάτια του διειστάλησαν άπό τόν τρόμο. Κύτταξε σάν ύπνωτισμένος τó άπαίσιο όν πού μέσα στο μισοσκοτάδο έρχότανε καταπάνω του. 'Ο τρόμος τόν παρέλυσε. Δέν μπορούσε νά πάρη τά πόδια του.

— "Όχι, όχι, τσίριξε καθώς τó όν χύθηκε άπάνω του.

Προσπάθησε νά τó άπωθήση και ό φανός του ξέφυγε άπό τά χέρια. Μέσα στο σκοτάδι, ένας ρόγχος άκούστηκε. 'Ο φρικτός ήχος τών σαρκών πού ξεσκίζονταν και τών κοκκόλων πού θρυμματίζονταν άκολούθησε. Κι' ύστερα ένα σύριμο. Τό όν έφευγε....

'Εκείνη άκριβώς τή στιγμή, μιá πορφυρή πεταλούδα ήρθε και προσγειώθηκε στο πρεβάζι τής βεράντας. Και σιγά σιγά ένας άνθρωπος άρχισε νά σχηματίζεται άπό τó σώμα τής μικρής και λεπτής πεταλούδας.

"Ένα κορμί γερό και στητό. "Ένα κορμί άτσαλένιο με κατακόκκινη φόρμα. 'Ο Λαστιχάνθρωπος ήταν εκεί.

Είχε φτάσει όμως με άργοπορία λίγων λεπτών γιά νά προλάβη τó έγκλημα. Οί μαγνητικές διόπτρες του έσχι-

σαν τὸ σκοτάδι. Τὸ κορμὶ τοῦ Λάκου ἦταν κομματιασμένο φριχτὰ καὶ μιὰ γραμμὴ αἵματος ξεκινοῦσε ἀπὸ κεῖ καὶ πήγαινε πῶνω στὴ θεράντα γιὰ νὰ γείρη στὴν ἄκρη τῆς καὶ νὰ ἐξαφανιστῇ πῶνω στὸ ἔδαφος. Ὁ Λαστιχάνθρωπος πλησίασε τὸ σημεῖο πού χανότανε τὸ αἷμα μέσα στὰ χαμόκλαδα, πού τσακισμένα ἄφηναν ἓνα μονοπάτι.

Γ ΟΡΓΑ ὁ Λαστιχάνθρωπος μεταμορφώθηκε σὲ κατακοκκίνο σκοθαράκι καὶ ἀκολούθησεν τὸ τσάκισμα τῶν χαμοκλάδων, πού χανότανε πρὸς τὴν ἀνατολή. Μπρὸς του ξεπρόβαλε μιὰ μεγαλοπρεπῆς ἔπαυλι πνιγμένη στὸ πράσινό. Τότε ὁ Λάστ (τὸ μικρὸ σκοθαράκι) ἄκουσε ἓνα θρόισμα. Κάτι κλοδιὰ σπάζανε. Πλησίασε ὀλοταχῶς πρὸς τὸ σημεῖο τοῦ θορύβου. Κάτι μαῦρο κουνιότανε γορκὰ μέσα στὰ χαμόκλαδα τῆς ἐπάυλεως. Καὶ πρὶν προφτάσῃ νὰ ἐπέμβῃ, τὸ ὄν χύθηκε: στὰ ὑπόγεια τῆς ἐπάυλεως.

— Ὁ «Μπάνκου», ψιθύρισε ξαφνιασμένος ὁ Λάστ.

Καὶ χύθηκε πρὸς τὴν ἔπαυλι γιὰ νὰ προλάβῃ κάποιο νέο ἔγκλημα. Σκαρφάλωσε στὸ παράθυρο τοῦ ἰσογείου καὶ ἔρριξε μέσα μιὰ ματιά. Κόντεψε νὰ πέσῃ κάτω ἀπὸ τὴν ἐκπληξι.

Ἐνας γίγας τοῦ εἶχε γυρισμένη τὴν πλάτη καὶ τρεῖς ἄλλοι ἐτοιμάζανε κάτι κιβώτια.

Ἦταν ὁ Σμὸλ καὶ τὰ δύο τσιράκια του.

Τὸ σκοθαράκι πέρασε τὸ πρεβάζι καὶ ἔφτασε στὸν ἀγωγὸ τοῦ νεροῦ τῆς βροχῆς, πού περνοῦσε δίπλα. Ἀπὸ κεῖ σκαρφάλωσε στὸ δεύτερο πάτωμα καὶ ἀπὸ τὴν χαραμάδα ἐνὸς ποραθύρου, λεπτὸς σὰν τσιγαρόχαρτο, μπήκε στὸ δωμάτιο. Ἐἶνα τηλεφῶνο βρισκότανε ἐκεῖ. Ὁ Λαστιχάνθρωπος πήρε τὴν ἀληθινὴ του μορφή, πλησίασε τὸ τηλεφῶνο

καὶ πήρε ἓναν ἀριθμό.

— Τζάννεντ, εἶπε. Ἔδω
Λάστ. Στείλε μήνυμα στὸν
Ἀρχηγό. Νὰ ρθῆ μὲ ὄση δύνα-
μι μπορεῖ στὴν ἔπαυλι «Κέρ-
τις» Δημοσία 671 ὁδὸς 3757!
Ἄμέσως. Καὶ ἔκλεισε.

Ἐκείνη τῆ στιγμῆ μιὰ πόρ-
τα ἔτριξε πίσω του καὶ μιὰ
φωνὴ ξεφώνησε:

— Ὁ Λαστιχάνθρωπος!!

Καὶ οἱ δυὸ «γορίλλες» μὲ
τὸν Σμόλ ἐπικεφαλῆς ὀρμήσα-
νε καταπάνω του μὲ τὰ αὐτό-
ματα στὸ χέρι.

Ὁ Λάστ συσπειρώθηκε. Τὰ
αὐτόματα ξεράσανε φωτιά καὶ
σίδηρο. Μὰ οἱ σφαίρες πέφτα-
νε πάνω στὸν Λάστ σὰν τὴν
πέτρα στὸ λάστιχο, χωρὶς νὰ
τοῦ κάνουν τὸ παραμικρὸ κα-
κὸ, καὶ κυλούσανε στὸ πάτω-
μα.

— Διάβολε! στρίγγλισε ὁ
Φράγκελ. Οἱ σφαίρες δὲν τὸν
πιάνουν.

Σὰν αὐτόματα κι' οἱ τρεῖς
ὑποχωρήσανε. Ὁ Σμόλ γονά-
τισε πίσω ἀπὸ μιὰ πολυθρό-
να.

Οἱ φανατικοὶ θαυμασταὶ
τῆς περιπέτειας μόνο
στὸν

ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟ

θὰ βροῦν αὐτὸ ποῦ δὲν
ἔχουν ξαναδιαβάσει
ποτέ.

Περιπέτειες γεμάτες ἀ-
γωνία, δράσι καὶ πλοκή
μαζί μὲ τὸν

ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟ

τὸν **TRINKY**

καὶ τὸν **HYM**

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ὁ Στάν μὲ τὸν Φράγκελ κρυφτήκανε πίσω ἀπὸ ἕνα βαρὺ καρυδένιο γραφεῖο.

Ὁ Φράγκελ ἀνέπνεε βαρειά.

Ὁ Στάν προσπάθησε νὰ ξαναπυροβολήσῃ. Ἐνα «κλίκ» ἀκούστηκε. Σπασμωδικὰ ἔψαξε τὶς τσέπες του καὶ ἔβγαλε μιὰ χούφτα σφαῖρες. Γίωμισε τὸ τριανταπεντάρι του σὰν ρομπότ. Ὁ κοῦς του δὲν μποροῦσε νὰ χωρέσῃ αὐτὸ πού εἶχε δῆ.

Ἐβγαλε τὸ χέρι του ἀργὰ πάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ σπασμωδικὰ προσπάθησε νὰ πυροβολήσῃ ἀπάνωτά.

Ὁ Λαστιχάνθρωπος δέχτηκε τὴ ριπὴ κατάστηθα καὶ δίπλωσε στὰ δύο. Οἱ σφαῖρες στοματήσανε στὸ λάστιχο του κορμί. Ἀπότομα μεταμορφώθηκε σὲ ἐξωτερικὸ λάστιχο αὐτοκινήτου καὶ κυλώντας ὀρμητικὰ πῆγε καὶ χτύπησε μὲ πάταγο στὸ γραφεῖο.

Τὸ βαρὺ ἔπιπλο ἔτριξε καὶ γέροντας ἔπεσε πάνω στοὺς δύο γκάγκωτες.

Ὁ Στάν πετάχτηκε σὰν αἴλουρος καὶ κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα.

Ὁ Φράγκελ χτυπημένος κατάστηθα προσπαθοῦσε νὰ σηκώσῃ τὸ γραφεῖο πού τὸν πίεζε ἀποπνιχτικά. Σύρθηκε ἀργὰ καὶ παίρνοντας φόρα πῆγε καὶ χώθηκε πίσω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα μαζί μὲ τὸν Σμόλ.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Λαστιχάνθρωπος γύρισε σὰν ρόδα πίσω καὶ μὲ φόρα ἐκτινάχτηκε κάνοντας κομμάτια τὸ παράθυρο ἔξω ἀπὸ τὴν βίλλα.

Σχεδὸν ταυτόχρονα μεταμορφωνότανε σὲ κατακόκκινο μπαλλόνι ὀξυγόνου. Πετώντας ἀργὰ κύλησε πρὸς τὸ παράθυρο καὶ ἔρριξε μιὰ ματιὰ μέσα στὰ δωμάτιο.

Οἱ τρεῖς κακοποιοὶ εἶχαν βγῆ ἀπὸ τὶς κρύπτες τοὺς καὶ προχωροῦσανε πρὸς τὸ παράθυρο.

Ὁ Λάστ χύθηκε μέσα στὴν κάμαρα.

Οἱ τρεῖς κακούργοι ὀπισθοχώρησαν τρομοκρατημένοι. Ὁ Σμόλ τράβηξε ἓνα στιλέττο. Μὰ ἐκεῖνη τὴ στιγμή ὁ Λάστ χάθηκε.

M ΕΙΝΑΝΕ κι' οἱ τρεῖς ἄνθρωποι.

— Τί ἔγινε; εἶπε ὁ Φράγκελ. Τὸν κατάπιε ἡ κόλασι;

Ξαφνικὰ τὸ κατακόκκινο χαλὶ κινήθηκε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. Οἱ τρεῖς κυλήσανε στὸ πάτωμα καὶ τὸ χαλὶ τοὺς τύλιξε σὰν ἐπίδερμιδα σφιχτὰ, ἀποπνιχτικά. Κι' οἱ τρεῖς μούγγρίζανε ἀπελπισμένα. Μὰ τὰ μούγγρίσματα σιγά-σιγὰ λιγοστεύανε, γιὰ νὰ σταματήσουν τελείως...

Τότε τὸ χαλὶ ξετυλίχτηκε. Καὶ οἱ τρεῖς κακούργοι κυλήσανε ἀναίσθητοι στὸ πάτωμα...

Ὁ Λαστιχάνθρωπος σηκώθηκε τράβηξε τὰ κορδόνια μιᾶς κουρτίνας τοῦ παραθύρου καὶ τοὺς ἔδεσε σφιχτὰ.

Ξαφνικὰ τινάχτηκε... Ἐνας θόρυβος σὰν ἑλικας ἀε-σπλάνου ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ὀροφή. Χύθηκε σὰν σίφουνας στὸ παράθυρο. Τὸ τζάμι θρυμματίστηκε καθὼς τὸ κεφάλι τοῦ Λαστιχάνθρωπου ἀκολούθησε ἕναν φρενήρη δρόμο πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ τῆς ἐπαύλειος καὶ πρὸς τὴν ταρατσα. Ὁ λαίμηρος σὰν πελώριο φίδι ξεχείλωσε καταπληκτικὰ καὶ μέσα σὲ ἐλάχιστα δευτερόλεπτα οἱ διόπτρες του εἶχανε σαρώσει ὀπτικά τὴν πελώρια ταρατσα.

Ἐκεῖ ἓνα ἐλικόπτερο ἐτοιμαζότανε νὰ ἀπογειωθῆ. Ἐνας γίγας μὲ ἐπίδεσμο στὸ μάτι ἔβαζε μπρὸς τοὺς μοχλοὺς κι'

ένας πελώριος κροκόδειλος καθόταν κουλουριασμένος πλάι του.

‘Ο Λαστιχάνθρωπος άπλωσε τὰ χέρια καὶ ἔδραξε τὸ περβάζι τῆς ταρότσας. Καὶ μὲ ἕνα καταπληκτικὸ ἄλμα πετάχτηκε ἔξω καὶ βρέθηκε κουρνιασμένος πάνω σ’ ἕνα πανύψηλο κισπαρίσι πού ἔφτανε σχεδὸν στὸν ὕψος τῆς ὀροφῆς τῆς βίλλας.

Κάτω ἀπὸ τὶς μαγνητικὲς του διόπτρες τὰ μάτια του σχίζανε τὸ ἀδιαπέραστο σκοτάδι καὶ ἐπιθεωρούσανε τὸν γίγα μὲ τὸ ἐλικόπτερο καὶ τὸν κροκόδειλο.

‘Ο γίγας μὲ τὸν ἐπίδεσμο ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κατεβῆ ἀπὸ τὸ ἐλικόπτερο. Κάτι συνέβαινε στὴν μηχανή του φαίνεται καὶ δὲν μπορούσε νὰ βάλῃ μπρός.

“Άνοιξε τὸ καπὼ καὶ ἀφοῦ ἔρριξε μιὰ ἀνήσυχη ματιὰ γύρω χώθηκε μέσα στὴ μηχανή.

‘Εν τῷ μεταξὺ ὁ «Μπάνκυ» κινήθηκε ἀνήσυχος. Σήκωσε τὴ μουσούδα του καὶ τὴν περιέφερε ἐρευνητικὰ γύρω. Τὸ χεῖλος του ἀνεβοκατέβαινε θυμωμένα. Τὸ τέρας κινήθηκε ἀργὰ στὴ θέσι του. Κάτι τοῦ ἔλεγε πὼς ὁ κίνδυνος παραμόνευε κάπου ἐκεῖ.

‘Ο Λαστιχάνθρωπος συμμαζιώτηκε στὴ θέσι του καὶ ἀφίνοντας τὸ πρεβάζι τῆς ταρότσας τράβηξε τὸ χέρι του πίσω στὸν κορμό καὶ ἔγειρε ἀκίνητος.

‘Εν τῷ μεταξὺ ὁ γίγας σηκώθηκε ἀπὸ τὴ μηχανή ἐκνευρισμένος. “Άφησε τὸ φανὸ πού κρατοῦσε πάνω στὸ καπὼ καὶ σκούπισε τὸν ἰδρώτα του. Τὰ μάτια του παιχνίδισαν ὀλόγυρα φοβισμένα. Ξαναπῆρε τὸ φανὸ καὶ ἔσκυψε πάλι στὴ μηχανή.

‘Ο Λαστιχάνθρωπος ἄρχισε σιγὰ σιγὰ νὰ μεταμορφώνεται σὲ... πυγολαμπίδα. Σὰν ὠλοκληρώθηκε ἡ μετομόρφωσις

ἄνοιξε ἀπαλὰ τὰ φτερά καὶ πέταξε πρὸς τὴν ταράτσα.

Ὁ γίγας ἐν τῷ μεταξύ εἶχε τελειώσει τὴν ἐπίσκευή. Γοργὰ ἔκλεισε τὸ καπῶ, σκούπισε τὰ χέρια του στὸ πανταλόνι του καὶ πήδησε στὸ ἐλικόπτερο.

Ὁ κροκόδειλος ἀνακάθησε πιὸ ἤρεμος στὴ θέσι του.

Ὁ Λαστιχάνθρωπος πέταξε πιὸ γοργά.

Σ ΤΟ μεταξύ τὸ ἐλικόπτερο εἶχε ἀρχίσει ν' ἀνυψώνεται. Ὁ Λαστιχάνθρωπος μεταβλήθηκε σὲ γιγαντιαῖο γυπαετὸ καὶ χύθηκε πίσω του. Ἦρθε καὶ κάθησε στὴν θύρα τοῦ ἐλικόπτερου. Γοργὰ πήρε τὴν ἀνθρώπινη μορφή του πάλι...

Τύλιξε τὸ πόδι του στὴν οὐρὰ καὶ ἀπλώνοντας τὸ κορμί του ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ ἐλικόπτερου. Ὁ Γίγας γύρισε ἀπότομα καὶ ἀφίνοντας τὸ τιμόνι ἄδραξε ἓνα σιδερένιο κλειδί. Τὸ σήκωσε καὶ χτύπησε τὸ χέρι τοῦ Λαστιχάνθρωπου. Ὁ Λάστ μούγγρισε. Μὰ ἀπότομα τέντωσε τὸ λαιμὸ καὶ σὰν καταπέλτης τὸ κεφάλι του ἦρθε καὶ χτύπησε τὸν γίγα κάτω ἀπὸ τὴ μύτη. Αὐτὸς τινάχτηκε πίσω καὶ ἔγειρε ἀναίσθητος στὸ πλάι. Ὁ Λάστ μάζεψε τὰ χέρια καὶ τινάχτηκε μέσα στὸ ἐλικόπτερο, τὴ στιγμή πού αὐτὸ ἀκυδέρητο ἔγερνε πρὸς τὴ γῆ.

Ὁ κροκόδειλος σήκωσε ἀγριεμένος τὸ κεφάλι, ἔτριξε τὰ δόντια του κι' ἄνοιξε τὸ πελώριο στόμα του νὰ δαγκώσῃ τὸν Λάστ. Αὐτὸς τραβήχτηκε, πάτησε τὸν αὐτόματο πιλότο καὶ ἀπλώνοντας τὸ δεξί του χέρι, ἔβαλε τὸν ἀγκῶνα του μέσα στὸ στόμα, πάνω στὴν κάτω σιαγόνα, καὶ μὲ τὴν παλάμη ἀκούμπησε στὸν οὐρανίσκο τῆς ἀπάνω καὶ καταβάλλοντας μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια, ἔσχισε τὸ στόμα

του κροκόδειλου στα δύο! Το ζώο σπαρτάρησε. 'Ο Λάστ τέντωσε το πόδι, τ' άκούμπησε στην κοιλιά του τέρατος και σπρώχνοντας το πέταξε στο κενό...

Ο ΤΡΙΝΚΥ άκουγε έκπληκτος την αφήγη-
του Λάστ.

— Στο έλικόπτερο με τον κροκόδειλο... μανούλα μου. Πώς δέν ήμουνα εκεί να τον... λιονίσω!

'Ο Πύμ γέλασε.

— Πάει κι' αυτό, είπε. 'Υπόνομοι, χρυσάφι και κρο-
κόδειλοι. 'Η πιό τρομερή και περίεργη Ιστορία της σταδιο-
δρομίας μου.

— 'Από την άρχή το φαντάστηκα ότι ήτανε ο «Μπάνκυ»
αυτός που ξέσκιζα τους ανθρώπους. 'Ο Γίγας μό-
λις μυρίστηκε ότι άνακαλύψαμε το κρησφύγετό του, κάλεσε
τον «Μπάνκυ» πίσω με ένα ειδικό ραδιομαγνητικό σύστημα
δικής του έμπνεύσεως. Κι' ο κροκόδειλος πήρε το δρόμο της
έπιστροφής, πεινασμένος, άφου τόσες μέρες τον είχανε έγ-
καταλείψει στην ύπόνομο. Στο δρόμο λοιπόν έξασφάλισε μό-
νος του τροφή.

'Ο Τρίνκυ άνατρίχιασε.

'Ο Λάστ πήγε κοντά στο παράθυρο.

— "Όμορφη βραδυά, είπε. Πάω να ξεσκάσω λίγο.

Και μεταμορφώθηκε σ' ένα μικρό άερόστατο που χάθη-
κε μέσα στον σελινοφώτιστο όρίζοντα.

— Λάστ! Λάστ! φώνηξε ο Τρίνκυ. Ποιά γραβάτα να
βάλω αύριο;

'Απόδοσις: ΓΙΑΝ. ΒΗΛΑΡΑ

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΕΧΕΙ ΚΥΚΛΩΣΕΙ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗ-
ΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΑ...

“ΠΡΙΝ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΦΤΑΣΕΙ...”

Ο ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΙΑ ΑΔΥΣΩΠΗΤΗ ΠΑΛΗ ΣΤΗΘΟΣ
ΜΕ ΣΤΗΘΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ...

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΓΕΜΑΤΗ ΔΡΑΣΗ
ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΜΑΓΕΥΗ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ 2^ο ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΣ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ :

1. ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ.
2. ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ.
3. ΟΙ ΑΠΕΙΡΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ.
4. ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΩΝ ΑΡΟΥΡΑΙΩΝ.

Ο ΛΑΣΤΙΧΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ